

"EDINOST"

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob **torških, četrtnih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . f. 3.—, 4.50 za pol leta . f. 6.—, 9.— za vsa leta . f. 12.—, 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifu v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javna zahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš sprejema **upravnništvo** ulice Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglaš je plačevati loco Trst. Odpriro reklamacije se prosto poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

"„7 edinosti je moč“."

Častitim našim naročnikom

Opozarjamo še enkrat naše č. gg. naročnike, ki vkljub doposlanim jim poštnim nakaznicam niso še doposlali naročnine za prvo četrtnje, da jim ustavimo list brezpogojno, ako tega ne storé saj do 15. t. m.

Zajedno prosimo vse naročnike, ki tega niso storili, da nam dološljejo naročnino za drugo četrtnje ali saj za tekoči mesec, ker se naročnina plačauje naprej.

Upravištvo „Edinosti“.

Ljubljana.

Ljubljana je dobila minolega četrtna novega župana. O tem važnem dogodku treba da spregovorimo par besed na tem mestu. Opravičeni smo v to še v posebni meri zlasti mi pokrajinski Slovenci, kajti mi v svoji bēdi in stiski občutimo kaj živo, kolikega pomena je za narod njega kulturno središče.

In Ljubljana je naše kulturno središče in tam bi morala biti kristalizacijska točka za vse naše politiško in narodno stremljenje. Le Ljubljani je usojeno to častno mesto v narodu slovenskem. Tam je naša glava in naše srce, ki mora povspeševati kroženje življenskih sokov po vsem narodnem organizmu našem.

Nas tu v Trstu ni nikdar, niti za trenotek, zapustila zavest o potrebi osredotočenja narodnega, politiškega in kulturnega stremjenja v središču našem, v naši Ljubljani; vsikdar smo bili tega uverjenja, da iz Ljubljane nam more prihajati inicijativa in vspodbuja, kajti udje naroda ne morejo vršiti svoje dolžnosti, ako jih ne vodi glava: v nemanje za idejale ni mogoče ob periferiji, ako nima moralne zaslombe v središču.

Ne treba torej naglašati še na dalje, da je sestava zastopov takih kulturnih središč velike važnosti za ves narod. Kajti kakor imajo udje svoje dolžnosti do glave, tako ima glava velike dolžnosti do udov. A kje nam je iskati jamstva, da bode središče vršilo svojo veliko nalogo? Kje

drugje, nego v možu, ki je poklican, da na čelu občine liki vesten stražar nadzoruje delovanje velikega občinskega organizma, da pazi na to, da prva občina naroda vestno vrši svojo dolžnost, ne le gledé na svojo lastno gospodarsko upravo, ampak gledé na vse druge moralne obveznosti, sloneče na tej prvi občini nasproti vsemu narodu.

Glavno mesto mora biti narodu v vzgled v vsakem pogledu: gledé na točnost svoje lastne uprave, gledé na čuvanje občinske samouprave, gledé na branjenje narodnih pravic in posebno gledé politiške zrelosti. Kako naj zahtevamo od malih občin po deželi zavednosti in odločnosti, ako iste nimajo pred seboj lepih vzgledov iz glavnega mesta?!

Nečemo razmotrivati, kako je bilo v Ljubljani do sedaj v vseh teh pogledih; rekriminacije ne bi bile na svojem mestu. —

Le roi est mort, vive le roi! Ljubljana je dobila novega župana! Občinskemu zastopu ljubljanskemu moramo le čestitati: bil je srečen v izberanju, izvolil je tako, kakor bolje ni mogel.

Županom ljubljanskim je izvoljen deželni poslanec in častni občan ljubljanski — Ivan Hribar! Z izvolitvijo tega moža — o tem smo uverjeni — odprla so se vrata do nove dobe v življenju občinskem. Občini ljubljanski je stopil na čelo — cel mož!

Tu treba pojasniti, da se nam ne poreče, da govore iz nas politiški oziri ali oziri na naš domači prepir. Naši čitatelji vedo iz prejšnjih in iz dogodkov v najnovejšem času, da ne soglašamo se stranko, koji pripada novoizvoljeni župan ljubljanski. Smešno bi bilo tudi očitanje, da nas morda vodijo osebne simpatije. Mi pozdravljamo izvolitev Hribarjevo le se stališča njegove popolne sposobnosti za to važno mesto. Hribar je mož ne le bistrega razuma, ampak tudi čvrste volje in krepke inicijative. To je pokazal povodom potresne katastrofe. Ko je vse zgubilo glavo v splošnem razburjenju, jel je že Hribar misliti na bodočnost; ko so drugi vili roke v obupu in žalosti, je Hribar že sestavljal svoje inicijativne predloge in načrte, kako in kaj je ukreniti, da se ublaži silni udarec. Kar je ukrepal in sklepal mestni zastop

ljublanski v onih žalostnih dneh, bilo je skoro jedino le Hribarjevo delo. Temu možu gre po velikem delu zasluga, da se je tako hitro jela celiti grozna rana; po njegovi vspodbuji in po njegovih nasvetih zasnovale so se operacije v olajšanje bēde in v okrepljenje hudo zadetih posestnikov in obrtnikov. To so priznavale takrat vse stranke in niso odrekale možu zasluženega priznanja.

Ta mož je stopil minolega četrtna na čelo občini ljubljanski. Ako je ta mož toli trezno mislil in računal v nenavadnih časih, v splošnji zmešnjavi, ali nas ne opravičuje to do nade, da bode v normalnih, mirnih časih tem izdatneje delal v duševno in gospodarsko povzdigo prestolnice ljubljanske?!

Povzdigo, kakoršne si želi ves narod slovenski. Še jedno bi hoteli položiti na srce novemu gospodu županu. Mnogokomu se utegne videti „najivna“ ta naša želja, ali mi smo uverjeni, da je vzvišena in plemenita: gosp. župan naj z lastnim vzgledom privojuje mu treznosti in pravega bratoljublja skuša miriti razburjene duhove, da se v našem taboru — seveda ob varovanju lastnega načela — prične plemenito in rodoljubno tekmovanje v delu za blaginjo naroda.

Razprava o volilni preosnovi.

(Govor poslanca Gregorca v drž. zboru dne 22. aprila t. l.)

Slavni zbor! Da sem dobil v generalni debati besedo, zato se imam zahvaliti prijaznosti svojega tovariša gosp. Pfeifer-ja.

Gospoda moja! Ko je sedanja vlada prvokrat zasēla prostore na ministerskih stolih, je opomnil neki poslanec sledeče:

Njegova ekscelencija gosp. grof Badeni, tudi ta bode dolgo, dolgo vladal, najmanj deset let. Nato je opomnil drugi poslanec: Mogoče, pa ne gotovo, zlasti tedaj ne, če se mu ne posreči uveljaviti volilno preosnovo. To je pogoj, on mora napraviti volilno reformo, naj si bode kakoršna koli, dobra ali slaba, da je le volilna preosnova. No, to težko je vlada vsekako že odstranila, ker njena predloga o volilni preosnovi je bila sprejeta v odseku z veliko večino in brez bistvenih izprememb. Glavna zasluga, pa tudi glavni delež pri-

zdej potrebovala, ko že ona ni bila več na pošti, ostajala doma in se ni preveč trudila, kakor je trdila. Mesto nje najeli so pomožno deklo, katera je prihajala zjutraj, opravila vse težko delo za sedem kron mesečno ter odhajala ob jedni uri.

Nista sicer s tem prihranila gotovega denarja, za to se je pa tim bolj poznalo na jedi in perilu in tudi manje se je požgalo, ko je gospa sama kuhala.

Sicer pa je smejoča se kuhinjska dekla kmalu prestala smejati se, ko so se družice v hiši rogale njeni mezdi petih kron, rekši, da bi rade videle „tako zvano gospodo“, katera daje svoji dekli borni petak mesečno —

Postalo je zopet poletje. Kadar sije nedeljsko solnce na zid nasproti in vlada neznosna vročina na globokem dvorišču, nosi ona dete v naročji, on pa kotura voziček po stopnjicah.

Hodita po cesti proti Hagu na sprehod in tam nekje daleč v parku počivata z vozičkom v zatišji ter v senci kadrega gostega grma; on razprostre časopis, ona odpre knjigo. Nikako moderno knjigo s psihologijo, sklepetanjem zob in realiz-

PODLISTEK.

Ptiči v kletki.

Svedski spisal Thore Blanche; iz češčine prevel I. P. (Konec.)

Dala sta se prepeljati v čolnu v Skeppsholm in prišla sta, sprehajaje se, k gradu. Poslušala sta, kako valovi bičajo kamenene zgradbe in videla korvete, pripravljajoče se na dolgo pot.

Jedenkrat sta si privoščila in šla v malo gostilno večerjat po kroni. Vsilil ji je likér — ta ji ne škoduje, rekel je zdravnik — sam izpil je polovico, pil potem pivo, čutil se zadovoljnega, naročil — dasiravno je odločno protestovala — kave in osminko „mnihovskega“.

A ko si je prižgal smotko ter pritisnil svojo soprogo k sebi, zasmejala sta se ter mislila, da sta imenitna godovnika —

Ko se je približala jesen, podvojil je svojo skrb zanj. Pomagal ji je vedno, če je šla po stopnicah in obledel, ako je slabo stopila.

A pričele so se naenkrat dolge debate tam

gori, v gnjezdu. Cele ure sedela sta, glavi sklonjeni nad papir, računal je, računila i ona — a glej! oba sta prišla do dobrega zaključka.

Ona izstopi iz pošte, ker so njemu odmerili malo večjo plačo v banki.

Da, da, pojde tako tudi!

A gnjezdo dobilo je i novega prebivalca in nova usta, lačna, mala usta, katera so zahtevala za-se vse sile materine.

Od sedaj delal je samo on, a delal za dva. Povsod, kjer je bilo le mogoče, kako malenkost si prislužiti, prikazalo se je njegovo suho lice. Prodajal je svoj nedeljski počitek, prevzemal in izvrševal delo za druge, prepisaval doma — vse za golo priznanje.

Opustil je svojo priljubljeno popoldansko smotko — boli ga baje od kadenja vrat — in pil je samo čašo vode k svojemu skromnemu dopoldanskemu kruhu z maslom. Sam Bog vedi, kako je to šlo — šlo je pa vendar: nikdar niso bile sklede prazne in nikdar ni jima nedostajalo stanarine.

Odslovila sta služkinjo — čemu bi jo še

pada nemški levici. Posrečilo se ji je, da je izdelala volilno reformo, katera je za njo najmanj nevarna.

Pa tudi vladi (Posl. Spinčić: Se je odvalil kamen od srca!) gotovo, odvalil se ji je kamen od srca in pridobila si je tudi veliko zaslugo, kajti posrečilo se ji je še o pravem času, da je pretečo opozicijo čeških poslancev omeščala ali odstranila ali strla, ne vem, katera beseda bi bila ravno primerna, jedno pa je gotovo: mahoma je jela vlada zelo prijazno ravnati s češkimi poslanci, izjemno stanje je bilo odpravljeno, in nepriljubljeni deželni predsednik prof. Thun je bil zaklan, kakor spokorni in spravni dar. (Veselost.)

Če bi bil jaz recimo član vladnega sveta in bi imel res kaj svetovati, tedaj bi v resnici svetoval vladi, naj kaj takega poskusi še napram protiliberalcem na Dunaju in če že drugače ne gré, gospoda grofa Kilmannsegg-a darovati za spokorni in spravni dar. (Veselost.)

No, vladna predloga dobi večino v tej zbornici in vlada lahko zaznamuje res velik uspeh. Žalibog pa ne bode velika večina avstrijskih narodov, naj si bodo že nemške ali slovenske narodnosti, občutila nad tem toliko veselja kakor gospodje ministri. Vzrok je pa ta, ker narodi ne dobé tiste volilne reforme, katero so pričakovali in katero po vsi pravici zahtevajo.

Pričakovalo se je sicer kolikor največjega razširjenja volilne pravice; to se je zgodilo in se tudi vsprejelo; ob enem pa se je tudi pričakovalo, da se odstranijo ali vsaj polajšajo prevelike krivice v dosedanjem volilnem redu. (Dobro!) Toda to se ni zgodilo, in sicer radi tega ne, ker ni hotela tega imeti združena nemška levica, in ker ji je vlada pritrdila. (Prav res!) Niti tisti početni nasveti, kateri se še ne ozirajo na razširjanje volilne pravice in katerih vsprejemu ni treba določene večine, temveč ki le svetujejo, kako bi se odstranile ali olajšale vsaj najbolj kričeče krivice v volilnem redu, niso prišle v odseku do meritorne razprave.

(Konec pride.)

DOPISI.

Iz Gorice, 7. maja. — Odgovor dopisniku „iz učiteljskih krogov“. — Prošnje za izboljšanje učiteljskih plač niso našle prijaznega ušesa v deželnem zboru goriskem kakih 10 let zapored. Znano je v obče, da so bili v prvi vrsti italijanski poslanci vsi kakor jeden mož nasprotni vsakršnemu izboljšanju; in ker tudi na slovenski strani ni bilo edinosti, zato so bile brezuspešne učiteljske prošnje. — Toda od 1. 1890. je nastala velika prememba v naši domači politiki. Pod njenim vplivom so se zjediniли tudi vsi slovenski deželni poslanci v tem zmislu, da treba kolikor le mogoče storiti za izboljšanje slabega gmotnega stanja našemu učiteljstvu. Ko so bili Slovenci edini, je stopilo učiteljsko vprašanje v boljši položaj. In storilo se je, kar je bilo mogoče storiti za naše učiteljstvo; doslej je bilo le 1/2 učiteljev v prvih dveh vrstah, zanaprej jih bo pa 1/3. — in to je že lep razloček. Zakaj ni bilo mo-

mom, ne, temveč star roman o sami ljubezni. Ve, da se vse dobro dokonča, in da se na koncu vzameta, ker pogledala je že kradimice na poslednjo stran.

Le kadar se mali začne gibati in kričati, skočita oba kvišku ter se vidita v dveh velikih, modrih očeh, največjih in najlepših na vsem svetu.

Kadar včasih mlada gospa sama sedi doma — v sobi je popolnoma tiho, nebo žari skoro svetlomodrim leskom nad streho, kakor je to običajno za časa toplih poletnih dni — spusti malo srajčico v naročje, sedi in sanjari z odprtimi očmi.

Vidi malo sobico, nekje na kmetih, čisto, prozorno vodo in travo, katera je tako bujna in sočnata, da je treba samo vanjo leči ter tam ležati, in sliši v zraku žgolenje ptic in šumenje borovcev.

Računati začne na prste.

Leto, ... dve ... tri ... štiri — mogoče bode trajalo še pet ali šest let, dalje nikakor ne, da bode Friderik toliko povišan, da se dovoli ptičjem v kietki mesečen dopust.

goče doseči več, je javna tajnost, saj je znano, da so laški poslanci smatrali še to izboljšanje le za koncesijo Slovincem, kateri so se morali za druge reči udajati Lahom. Ali laški poslanci se vsled tega niso zamerili svojim volilcem; enako gotovo je, da se slovenski poslanci niso s tem postopanjem prikupili svojim volilcem in slov. davkoplačevalcem.

Kakor se pa vedejo v tem pogledu nekateri slovenski učitelji, je naravnost grdo! Dočim laški učitelji ne očitajo ničesar laškim poslancem, pošiljajo nekateri naši učitelji v svet tendenciozne in dražljive vesti, ki morajo poslance le — boleti. Takošen je tudi dopis v predzadnji „Edinosti“. Da si učiteljstvo s takim pisanjem ne pridobiva poslancev za svoje težnje, je naravno; enako naravno pa je tudi, da prav v tem pogledu gredo narazen koristi učiteljstva in davkoplačevalcev. Vsled tega je pač le v interesu učiteljstva, da o takih točkah malo govori, zlasti pa ne tako, kakor delajo nekateri, ki ščipajo in zbadajo tam, kjer bi morali pokazati vsaj nekoliko hvalečnosti. — Da je učiteljstvo slabo plačano, da potrebuje in zasluži mnogo več, to je živa resnica; ali enako istinito je, da o sedanjem položaju na Goriškem, kjer imamo okrajne šolske zaloge in do 60% šol. doklad, se na sedanjih podlagi ne da doseči izdatnega izboljšanja. Temu pa se na vso moč upirajo Lah. Ali se Slovincem kdaj posreči doseči deželni šolski zalog, to je vprašanje. V tej težnji pa zaslužijo le podpore od vseh strani, v to treba popolne edinosti, — katere pa enako žaljivo in dražljivo branje ne povspehuje.

Enako neopravičena je brca na neko stran, da se je obljubilo priobčiti načrt sklenjenega šolskega zakona, a se to ni storilo, češ, da „obljubiti in storiti“ je preveč. — Kdo neki ima dolžnost, to storiti? Ali deželni odbor? Menda ne! Zakon bo natisnjen v stenografskem zapisniku! — Ali morda poslanci? Tega ne sme nikdo zahtevati! — Ako pa hoče kdo drugi priobčiti oni zakon, mora se potruditi v deželno hišo, tamkaj ves načrt prepisati in ga dati kam v tisek. — Čegava naloga pa je ta? Morda nikogar drugega nego — učiteljska! Kar se zahteva od katerega neučitelja, to isto naj bi bil lepo storil kak učitelj in poslal načrt jednemu učiteljskemu listu, pa bi bilo ustrezno. Morda bi bil lahko to storil sam dopisnik „Edinosti“; ako on ne, pa kdo iz odbora enega ali drugega učiteljskega društva! Ako pa nikdo ni storil tega, s kako pravico pošiljajo v svet brce možem, ki imajo vse važnejše reči po glavi nego skrb za priobčevanje takih načrtov zakonov. Pojdite torej eden ali drugi k deželnemu odboru, tam vam postrežejo, a učiteljska lista gotovo natisneta ta zakonski načrt, po taki poti pridete takoj k zaželenemu namenu. Očitanje in zbadanje pa obrnite v tem pogledu najprej proti malomarnosti v svoji sredi!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 8. maja 1896.

Cesar in volilna preosnova. Kakor hitro je zbornica vsprejela volilno preosnovo, obvestil je grof Bađeni cesarja brzojavno o tem. Že med sejo da je prišel cesarjev odgovor: Čestitam!

Italijanski poslanci istrske deželnozbornske večine bodo imeli prihodnji ponedeljek v Trstu zaupno posvetovanje o tem, kako naj postopa deželnozbornska večina istrska, ako bi hotela vlada res preložiti sedež deželnega zbora iz Poreča v Pulj. — Imponovati hočejo!

Državni zbor. Poslanska zbornica je vsprejela včeraj eksekucijski red in pa uvajevalni zakon za civilni pravdni red. — Posl. Pernerstorfer je stavil nujni predlog, da bi se sklicala anketa za preiskavanje položaja železniških služb. Železniški minister se je uprl temu predlogu, češ, da vlada ne more dopustiti, da bi morala izvajati sklepe, ki se tičejo odredbe, ki naj bi poučavale vlado o odnosajih in potrebah podrejenih jej organov. Ker je za nujnost potrebna 2-tretjinska večina, padla je sicer nujnost tega predloga, ali vlada je tudi tu doživela mal poraz, kajti za predlog je glasovalo 79 poslancev proti pa 71. S predlogom se bode postopalo v zmislu poslovnika.

Kvota. Znano je, da je kvotna deputacija ogerska odklonila nasvete naše avstrijske deputa-

cije glede na to, kako naj bi se uredili prispevki obeh polovic za skupne potrebe. Naša deputacija je dokazala v svojem nunciju, da se je Oggerska toliko ojačila in razvila, da bi morala pravo za pravo plačevati v isti meri, kakor plačuje avstrijska polovica. No, mi Avstrijci smo dobre duše in v tej svoji dobroti odjenjala je naša deputacija od te zahteve — češ: treba pustiti Oggerski, da pride šele do popolnega razvoja — in se je omejila na zahtevo, naj se obojestranski prispevki uredi nekoliko enakomerneje. V tem zmislu je predlagala — in sicer na podlagi števila prebivalstva — naj bi mi Avstrijci plačevali za skupne potrebe 58 odstotkov, Ogri pa 42. Temu razmerju bi odgovarjali tudi kosmati dohodki obeh držav od leta 1886 pa do 1894. — Človek bi mislil, da so se Madjari kar z obema rokama oklenili te velikodušne ponudbe. Kaj se! Odklonili so jo zahtevaje, da mora ostati vse pri starem, to je, mi Avstrijci da moramo plačevati 69-235 odstotkov, Ogri pa le 30-765. In ako prištejemo še ona 2 odstotka, koja je plačevala Oggerska dosedaj za Vojno granico, plačevali bi Ogri vsega vkup 31-4 odstotka. Tako je baje izračunila ogerska deputacija na podlagi dohodkov iz direktnih in indirektnih davkov. A tu imamo še jedno dlako v jajcu. Ogri zahtevajo zase tudi ves davek užitnin od pijač, ki so se pridelale v Avstriji, a popile na Oggerskem, vsled česar bi pravo za pravo ne plačevali niti onih 31%.

Oggerska deputacija pravi, da je napravila svoj račun na podlagi kosmatih dohodkov in da je tako prišla do zaključka, da mora ostati razmerje tako, kakoršno je bilo pred tridesetimi leti. Ali za božjo voljo, kdo bode verjel temu, da se dohodki države ogerske niso prav nič zvišali v tridesetih letih in da so gospodarski odnošaji ostali tam isti, kakoršni so bili pred 30 leti?! Mar ne čutimo po vseh žilah konkurencijo, ki nam jo dela Oggerska v vseh strokah. Mar naj res še nadalje plačujemo zanje, zato da nas bodo uničevali še lažje gospodarski in političski?! Mar naj res sami pletemo šibo, ki ima padati po naši koži. To naj dobro premisli kvotna deputacija avstrijska in naj se varuje nadaljnjih koncesij nenasiljivosti ogerski. Pomisli naj, da so se v tem pogledu močno zasukale stvari v Avstriji, da so minoli tisti časi, ko so Nemci iz golega sovraštva do Slovanov z veseljem praznili svoje žepce v prid Madjarom. Mera krivice je postala tako polna, da so ob vprašanju obnovenja pogodbe z Oggersko v nas malone zginila narodna nasprotstva in da zahtevamo vsi: pravičnega razdeljenja bremen! Madjari bodo seveda grozili s tem in onim, ali ne pozabimo, da one, ki vedno groze, uženemo najlažje v koži rog s tem, ako jim dokažemo, da se ne bojimo njih groženj! Tudi Madjarom treba enkrat povedati z vso zaresnostjo, da se jih ne bojimo!

Današnja poročila javljajo: Včeraj je imela avstrijska deputacija svojo sejo, da se posvetuje, kako je odgovoriti na nuncij ogerske deputacije. Sklenila je, da hoče vztrajati na svojem stališču v zvezi vsem ogerskim prigovorom. Dvorni svetnik Beer je dobil nalog naj, sestavi ta odgovor.

Odpor proti Madjarom. Tudi glasila galiških Rusov, obeh skupin, „Mladih“ in „Starih“, odklanjajo vsako sodelovanje na milenijskih slavnostih. Tako piše glasilo „Starih“ „Galičanin“: „Sijajni slavnostni, ki se prirejajo sedaj v Budimpešti, nastopajo Madjari pred menenjem Evrope tako, kakor da ne bi bilo na Oggerskem ni Malorusov, ni Slovakov, ni Hrvatov ni Romunov. Sedanje madjarske slavnosti niso slavnost kulturnega razvoja, ampak le proslavljanje narodnega tlačenja in zato ni mesta za nas na teh slavnostih“. — „Dilo“, to je glasilo „Mladih“, pa piše: „Z vso to bleščobo ne pokrijejo Madjari notranjih ran organizma ogerskega. Nemadjarški narodi Oggerske nadenejo si tega dne žalovalno obleko in globoko žalostjo si zamaše svoja ušesa, da ne bi čuli zmagovalnih fanfar. In v to imajo resničnega povoda, kajti jubilejna slavnost Madjarov znači triumf nad njimi. Usodo Slovanov v državi Arpadovi ni da bi zavidali v nobenem pogledu in zato ne sme nijedno glasilo Slovanov v Evropi peti tega dne hvalnih pesmi v čast Madjarov. Jedina izjema je poljsko novinstvo, za koje ne obstoje vezi slovanske vzajemnosti.“

Na Dunaju je bila vlada zabranila sestanek, kojega so hoteli sklicati dijaki v protest proti milenijskim slavnostim. Vendar pa se je zbralo v Wimbergerjevi dvorani toliko dijakov, da je bila dvorana natlačeno polna. Dijaki so se bili nadejali namreč, da vlada prekliče svojo prepoved. Ker se to ni zgodilo, ostavili so dijaki dvorano vsklikaje: „Abzug . . . ! Pereati!“ Tudi na — ulici so demonstrirali proti Madjarom. Policija je zaprla par dijakov. Dne 3. t. m. je bil shod Hrvatov, na kojem se je soglasno vsprejel nastopni protest:

„Protest akademiških meščanov hrvatskih na Dunaju proti mileniju!“

Hrvatska akademiška mladina na Dunaju svečano protestuje proti vsakemu sodelovanju hrvatskih kraljevin in dežel na proslavi tisočletnice, odkar so Madjari navalili v slovanske zemlje.

Ko so madjarska krdela pustošila Evropo in ko še sanjala niso o kulturi in kaki državni uredbi, bila je kraljevina Hrvatska že 200 let samostalna država na isti stopinji kulture z ostalimi narodi evropskimi.

Milenijske svečanosti so proslava invazije, proslava nadvladja nad drugimi narodi, proslava le namišljene madjarske kulture; te svečanosti so bahato izzivanje družih narodnosti, vrhunec so madjarskega šovinizma.

Hrvatska akademiška mladina na Dunaju, držeča vsikdar visoko zastavo Hrvatstva, izjavlja, da se če vedno boriti za hrvatsko državno pravo, kakor bode tudi vsikdar podpirala nemadjarske narodnosti Ogerske v borbi za njih prava.

Tudi v Inomostu so priredili dijaki shod v protest proti mileniju. Vsi govorniki so protestovali proti nasilju Madjarov ter so prisegli, da se bodejo vsikdar borili proti židovsko-madjar-skemu terorizmu.

Deset milijonov v kmetijske namene. Poljedelski odsek državnega zbora je dovolil poljedelskemu ministerstvu iz investicijskega zaklada 10 milijonov, da bode dajalo brezobrestna posojila deželnim kulturnim svetom in kmetijskim zadrugam. Minister je naznanil, da se za upravo tega kapitala osnuje centralna zadružna blagajnica. Za razdelitev teh denarjev se osnuje poseben svet iz zastopnikov deželnih kulturnih svetov in kmetijskih družb posamičnih kronovin. O porabi tega kredita poročalo se bode slednje leto državnemu zboru. — Kakor se vidi, minister Ledebur ne misli kmetijskih zadrug osnovati samo kakor kake birokratične organe, ki bi bili le v nadlego kmetu, temveč hoče skrbeti, da bodo zares koristile kmetu in hoče jim tudi dati potrebnega denarja na razpolago.

„Slov. Narod.“

Knez Ferdinand bolgarski dospel je sinoči v Beligrad. Za vsprejem so se delale velike priprave. Došlo je v Beligrad tudi mnogo Bolgarov iz Sredca. Na kolodvoru so ga čakali kralj Aleksander in vsi visoki dostojanstveniki. Na večer je bil sijajen obed. Mesto je bilo razsvetljeno.

Novi šah perzijski Musafir ed-din Šah je star 44 let. Vzgojen je po evropski in govori prav dobro francozki. Tudi njegove otroke vzgajajo francozki učitelji in francozke guvernante. Isti je baje dokaj svobodnega mišljenja. Ruski listi pozdravljajo simpatično novega šaha, nadejaje se, da dovede Perzijo na pot evropske civilizacije in zlasti, da uresniči željo pokojnega mu očeta, da namreč po železnici zveže glavno mesto Perzije z glavnim mestom Rusije.

Italijanska poslanska zbornica je včeraj nadaljevala svojo razpravo o kreditu za Afriko. I v tej seji pokazala se je močna struja, ki vlada v Italiji proti afričanski politiki. Poslanec Franchetti n. pr. je rekel, da sedanja vojna v Afriki živo spominja na zistem, ki je vladal o vojni leta 1866., samo da je sedanji zistem še mnogo slabši. Kljub temu pa, ker obsoja kolonijalno politiko, hoče glasovati v prid vladi, ker ne mara, da bi se vrnila na krmilo prejšnja vlada. Posl. Canzani je naglašal, da more biti namen italijanske politike jedino ta, da doseže možnost: pošteno izmakniti se iz Afrike. Minister Sonnino je o splošni pozornosti razvil dnevni red, ki pravi, da zbornica preide k razpravi zakonskega načrta o posojilu za Afriko, ker je osvedočena, da je treba v Afriki nadaljevati vojno do tedaj, dokler Italija v čast svoje zastave ne doseže varnosti svoje kolonije in ne osvobodi vseh ujetih. Naprosil je zbornico, naj ne smatra

te razprave zaupnim vprašanjem, ampak vse stranke naj složno podpirajo vlado v dosego rečenega namena. — Zadnji je govoril posl. Andrej Costa v imenu socialistov. Ostro je obsojal „brigantstvo na veliko“, ki je počenja Italija v Afriki. Svoj govor je zaključil z trditvijo, da ne bode glasoval za drugo resolucijo, nego za ono, v amisu koje naj se pozovejo iz Afrike v domovino vsi italijanski vojaki.

Italija v Afriki. Malo, zelo malo bilo je in je število onih, ki so slepo verojali bajko o „osvoboditvi“ Adigrata. Umevno je, da je italijanski vladi zelo neprijetno, ker se je razširilo po raznih razsodnih listih domnevanje, da so Italijani „osvobodili“ Adigrat brzkone na isti način, kakor Makalè, to je: z denarjem. In ker italijanska vlada ne mara, da bi kdo doznal popolno resnico o tej „sijajni osvoboditvi“, zato je objavila to-le službeno oporekanje: „Nekateri listi so objavili govorico (?), da so pogajanja z ras Mangašo omogočila Baldisseri dospeti do Adigrata in osvoboditi utrdbo. Temu govoričenju oporeka se odločno“. No, ta službeni dementi spreobrne po našem menenju le malo nevernih Tomažov, kajti vidi se nam v baš taki obliki, kakor so sofistski „popravki“, skovani na podlagi onega glasovitega §. 19. tiskovnega zakona. Kljub temu službenemu tajeju pa zatrjujejo v jedni sapi istotako službeno, da je jedna karavana ranjenih in bolnikov že izšla iz Adigrata in da so pričeli Italijani — prazniti osvobodeno utrdbo. Kako je to umeti? Komaj so Italijani „zmagonosno“ (?) „osvobodili“ Adigrat, ne da bi bil počil jeden sam strel, ker se je bil sovražnik umaknil (po pogodbi!), pa že velikodušno pobirajo svoja kopita in prepuščajo strategsko važno utrdbo — Tigrincem. In vendar zahtevajo Italijani, da naj razsoden človek veruje v njih bajke! Ali ste najivni, da smatrate vse tako brezpametnimi!

Različne vesti.

Osebná vest. Graška „Tagespost“ javlja, da višji državni pravdnik tržaški, g. dr. Gertscher, pride na najvišje sodišče na mesto dra. Giunio, imenovanega nedavno temu predsednikom deželnega sodišča v Zadru.

Iz občinskega sveta ljubljanskega. V včerajšnji seji občinskega sveta ljubljanskega je bila volitev novega župana. O tem činu govorimo na drugem mestu, ker je stvar velevažna ne le za Ljubljano, ampak za ves narod slovenski. Proti nedavno izvršenim volitvam ni bilo nikakega prigovora in so se torej odobrile iste. — Da bodo občinski svetovalci ljubljanski mogli tem vspešneje reševati občinske stvari, združili so se, na podlagi novih pravil, v „Narodni klub“. Minole srede je pa občinski svet izvolil podžupanom dosedanjega podžupana dra. viteza Bleiweisa Trsteniškega.

Kardinal Galimberti †. Predvčerajšnjem opoludne preminol je jeden najodličnejših cerkvenih dostojanstvenikov, arhivar sv. Stolice, kardinal Galimberti. Pokojnik se je porodil dné 25. aprila 1836 v Rimu, prekoračil je torej še le nedavno svoje 60. leto. Monsgr. Galimberti zastopal je sv. Stelico na našem cesarskem dvoru, kjer je bil v najvišjih in visokih plemiških krogih zelo priljubljen, kajti bil je zelo omikan, ljubezniv in je imel najfinišo vzgojo. Kardinalom je bil imenovan dné 16. januarja 1893. V visokih cerkvenih krogih sodijo, da bi bil v prihodnjem konklavu izvoljen papežem brzkone kardinal Galimberti. — Bolan je bil le nekoliko dnij in zdravniki so s prva zaman ugibali, koja je ta bolezen. Slednjič se je pokazalo, da se mu je vnela možganska mrena.

Občinske volitve v Motovunu se vrše te dni. V III. razredu je zmagala italijanska stranka, dasi je vsa okolica izključno hrvatska. Ali tej zmagi v razredu siromakov se ne smemo čuditi ob obstoječih odnošajih. Ko je bilo okrajno glavarstvo odredilo, da nikdo ne sme o volitvah v mestece motovunsko, ako nima legitimacije, vedeli smo takoj, koliko je ura bila. Treba le poznati istrske odnošaje, ako hočemo prav ceniti veliki pomen te odredbe gledé na svobodno vršenje volilnega prava, oziroma gledé na izid volitve same. V prvo so italijanska županstva mojstri v zavlačevanju dostavljanja legitimacij, seveda takim

osebam, o katerih vedó, da bodo volile po svojem prepričanju. Kmet siromak mora romati pred volitvami od Poncija do Pilata — od župana do tajnika, od tajnika do občinskega sluga — in slednjič se vrača — brez legitimacije!! Ali se je čuditi, da neuki kmet slednjič obnemore v tej borbi proti zli volji. Mnogi ostanejo na ta način brez legitimacije in potem — ne smejo na volišče. Nekateri pozabijo legitimacijo doma — in tudi tega ni smeti šteti v greh priprostemu kmetu — in ne smejo na volišče. Že na ta način je naša stranka na veliki škodi. Ali to še ni najhuje zlo. Huje se godi onim naše stranke, ki imajo legitimacijo in ki smejo na volišče, oziroma v lahonsko gnezdo — sami!!! Tu padejo v roke nasilnim agitatorjem, nikogar nimajo na svoji strani, ki bi jih čuval pred silnim moralnim in čisto tudi fizičnim pritiskom in — izgubljeni so! V teoriji je pač lepa ta naredba okrajnega glavarstva, ali v praksi in ob obstoječih odnošajih zapira ista siromakemu ljudstvu pot do svobodne volitve, a naši stranki pot do vspeha.

Predvčerajšnjim je volil drugi razred, razred imovitejih in je sijajno zmagala narodna stranka hrvatska z vsemi 10 kandidati. Toda tudi tu je volilna komisija nekoliko korigirala vspeh volitve s tem, da je jednostavno uničila izvolitev jednega izvoljenih kandidatov in je proglasila izvoljenim na njega mesto nekega Italijana.

V očigled gori opisanim okolnostim in v očigled takemu postopanju volilne komisije je pa „Piccolo“ še toli pederzen, da govori o nasilju hrvatske stranke proti Italijanom. Naši ne smejo v mesto, ali pa morajo iti brez varstva in družbe, v mestu imajo Italijani v svojih rokah platno in škarje, in vendar grozé naši njim — res ubogi volkovi, kojim kalé vodo — jagnjeta.

Člane „Delat. podp. društva“ opozarjamo še jedenkrat, da bode jutri, v nedeljo dne 10. t. m., občni zbor točno ob 3½ uri v „Sokolovi“ telovadnici, ulica Farneto (na vogalu ulice Amalia). — Ker so jako važne točke na dnevnem redu, posebno pa ona premembe pravil, želeli je, da se udeleže zborovanja vsi oni člani, katerim le čas pripušča. — Opazka. Volitev se bode vršila tako-le: Danes zvečer od 7½ do 10. ure in jutri od 9. ure zjutraj do 1. popoldne v društvenih prostorih in popoldne od 4. ure do zaključka občnega zbora v telovadnici „Tržaškega Sokola“ v ulici Farneto 352 (na voglu ulice Amalia).

Sežanski podružnici družbe sv. Cirila in Metodá so darovali — iz veselja, da se je Sežana iznebila zagriženega Laha ter da je odšel isti med svoje pristaše, kjer mu želimo, da bi ostal za vedno —: Rodoljub in g. čna Fani Husel po 1 gld., g. Sušaski, g. Nadoslav Pirjevec in Nadoslavovna po 1 krono, Milena 30 nč. in Blaž 10 nč.

Kupovalcem istrskega vina. Iz Pazina pišejo „Slov. Narodu“: V Trvižu, v Kaščergi in v Gračišču, podobčinah pazinske krajne občine, imajo naši kmetje še kakih 1000 hektolitrov belega vina na prodaj. Opozarjamo na to trgovce z vinom in druge, katerim je mari, da dobe dobrega naravnega vina, posebno zaradi tega, ker bi se vino sedaj pri kmetu zato ceneje dobilo, samo da bi mu ga ne bilo treba pretakati. Čudimo se, da zahaja zadnji čas tako malo trgovcev k nam po vino. Tega si ne moremo tolmačiti drugače, nego da se kranjski trgovci z vinom preskrbljujejo s ponarejenim vinom, katerega se žalibog zadnji čas neizrečeno mnogo razprodaja pod firmo isterskega belega vina. V „Slov. Narodu“ opozarjali smo že večkrat naše občinstvo, katero kupuje vino v Istri, da mora biti previdno o kupovanju vina. Nekateri so poslušali ta naš svet, ali nekaterim se je zdel nepotreben ter se niso kar nič brigali za informacije pri osebah, katere smo priporočali. Zato pa nam jih je več znanih, ki so vozili ponarejeno kapljico mesto naravne domov. Naš kmet se ne zna namreč vsiljevati, niti nima svojih lovcov na trgovce z vinom na železniških postajah istrskih, kakor jih imajo vinski špekulantje in ravno tem lovcem šlo je letos mnogo manjših kupcev na limanice. Zato priporočamo onim, ki bi hoteli še vina kupiti, da se za to oglašé v Trvižu pri gosp. župniku ali pa pri g. Sironiću, v Gračišču pri g. Iviću, ali pa pri gosp. župniku.

Slika iz Italije. Veliki vojvoda Sachsen-Weimarski potuje sedaj po Italiji. Te dni se je vozil

po posestvih kneza Chigia v okolici rimski. H kratu sta ga napadla dva maskovana razbojnika, oborožena puškami. Veliki vojvoda jim je lepo izročil novčarko se 56 lirami, razbojnika sta jo seveda vsprejela dostojnostjo italijanskih razbojnikov ter milostno ostavila ne baš prijetno iznenadjenega visokega gosta, sina zaveznice Nemčije. Vidi se, kako je prešla v meso in kri italijanskega naroda ideja tesnega zavezništva med dvema velikimi „materami“: Germanijo in Italijo, da celó razbojnik laški menijo, da kar je nemško, je tudi laško. V tem svojem razumevanju laško-nemškega zavezništva povabili so tudi velikega vojvodo Sachsen-Weimarskega — s puškami v roki seveda le zato, da je bil sestanek čim slovesnejši — naj jim v zmislu nemško-laškega komunizma izroči — kar ima!

Toda pustimo šalo na stran! Ta roparski napad na visokega gosta se je dogodil v bližini Rima, torej v krajih, v kakršnih bi celó v Italiji smeli pričakovati — evropskih odnošajev. Kaj si moramo misliti še-le o družih pokrajinah v Italiji bolj oddaljenih od velike ceste evropske kulture! Čudni ljudje, ti Italijani: v Afriko hočejo nositi kulturo in civilizacijo, v svoji domovini pa imajo razmere, kakršnih bi se morali — sramovati po vsej pravici in resnici! Morda pa ne bila napačna misel, da bi se Italijani lepo pobotali z Abesinci in bi v mirovni pogodbi ti poslednji vsprejeli obvezo, da bodo redno pošiljali v Italijo po nekoliko svojih ljudij širit — evropsko civilizacijo. Pod upravo mlade Italije narašča število analfabetov in brigantstvo je še vedno v bujnem cvetju — morda bi bili Abesinci kos tem nepriklanam. To bi bilo res najlepše rešenje italijansko-kolonijalne komedije!

Avstrijska vojaška glasba v Moskvi. Dne 18. t. m. odpotuje preko Varšave v Moskvo vojaška glasba c. in kr. pešpolka št. 68 (baron Reicher). Ta glasba (50 mōž) odpotuje v Moskvo vsled zahtevanja avstro-ogerskega odposlanika na ruskem dvoru, princa Liechtensteina. Glasba nastopi (vedno v vojaški opravi) dne 23. t. m. v koncertu na avstrijskem odposlanstvu, dne 31. t. m. bode svirala na plesu, ki bode pri istem odposlanstvu povodom slavnostij kronanja carja, in bržkone tudi na koji veselici ruskega dvora.

Dobro, dobro! Kakor znano, so tudi v Belemgradu sežgali madjarsko zastavo. Z ozirom na ta dogodek javlja „Obzor“ ironično, da je srbska vlada naprosila hrvatsko vlado, naj jej le-ta posodi rektorja Spavca in ves akademijaki senat vsenčilšča zagrebskega, da ti gospodje izvedejo preiskavo proti onim srbskim dijakom, ki so sežgali madjarsko zastavo. — V tej vesti „Obzorovi“ tiči sicer žgoča ironija, ali izborna vendar označuje sedanji sistem na Hrvatskem.

Zarota proti italijanskemu kralju. Neapeljski list „Il Paese“ je donesel vest, da se je (kje?) osnovalo tajno društvo, ki se bavi z vprašanjem, kako in na kaki način bi se moglo najlaglje umoriti kralja italijanskega. Členi te zarote da so sami anarhisti. Odgovornost za to vest naj le nosi „Il Paese“.

Nenadna smrt v cerkvi. Minoli četrtek šel je 48letni trgovski pomočnik Ivan Sandri v cerkev pri Sv. Mariji Gornji (jezuvi), da prisostvuje sv. maši, ki se je darovala za pokoj duše jednega njegovih pokojnih sorodnikov. Nenadoma prišlo mu je v cerkvi zelo slabo. Prenesli so ga v zakristijo ter pozvali zdravnika z zdravniške postaje. Ko je le-ta prihitel, bil je Sandri že izdahnil. Truplo so po izvršenih postavnih formalnostih preveli v mrtvašnico pri sv. Justu.

Poskušeni samomor v gostilni. Čevljar Aurelijan Mangilli iz Benetek zaval si je predvčerajšnjem v gostilni „Alla Stella“ v ulici delle Acque s karbolno kislino, koja je bil zmešal z italijanskim vinom. Po tej neobični pijači jel ga je viti krč. Pozvali so zdravnika z zdravniške postaje, ki je možu izpral želodec in ga potem dal prevesti v bolnišnico. Za Magillijevo življenje ni nevarnosti.

Emancipacija turških žen. Še sedaj je po Evropi utrjeno menenje, da so turške žene popolnoma zapuščene v vsakem pogledu. Temu pa ni tako, ako smemo verjeti lady Currie, ženi angleškega poslanika v Carjemgradu, ki je dobila nedavno dovoljenje, da sme obiskati harem starega velikega vezirja. Gospa Currie je te dni opisala utise, ki

jih je prejela ob obisku harema. Žene vezirove da so napravile najugodnejši utis na to Evropejko. „Te žene so — piše gospa Currie — jako krasne in dražestne. Jako me je iznenadilo, ko sem našla v haremu naravnost emancipiranih in visoko izobraženih Turkinj, ki bi nadkriljevale najizobraženeje žene v zapadni Evropi. Videla sem neko odalisko, ki je ravno pisala — članek za neke carigradske novine!“

O to časnikaštvo! To je epidemija, ki prodira celo preko zapahov in omrežij turških haremov!

Vezuv. V tej ognjeni peči vrē zopet nekaj dni sem. Vezuv da meče toliko lave iz sebe, da so se ljudje jeli zaresno bati, kajti izliva se ista na vse strani in je zasula že mnogo poti. Sicer pa ni še posebne materialne škode, izvzemši siromašne vodnike, ki že več nedelj ne zaslužijo niti centezima. Promet na Vezuv bode preprečen še za več časa, dokler se namreč ne ohladi lava.

Koledar. Danes (9.): Gregor Nac., škof in cerkveni učenik. — Jutri (10.): V. povelikonočna nedelja. Izidor, spoznavalec. — V ponedeljek (11.): Mamert, škof; Gandolf, opat. (Križev). — Zadnji kraje. — Solnce izide ob 4. uri 43. min., zatoni ob 7. uri 9 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 15 stop., ob 2 pop. 19.5 stop. C.

Najnovejše vesti.

Dunaj 8. Poslanska zbornica vsprejela je brez razprave v drugem in tretjem čitanju zakonski načrt, tičeči se oproščanja kolkov in pristojbin za vse ustanove in posvete, ki se bodo snovale povodom 50letnice vladarja Nj. Veličanstva.

Pariz 7. „Agence Havas“ javlja iz Kaira: Angleži imajo dokaze v rokah, da so ona plemena v Sudanu, ki so navidezno bila prijazna Egipčanom, v zvezi z derviši. — Ni znano, kaj se dogaja med Akašjem in Suakinom (v južnem Egiptu, zajedno Dongole do obrežja Rdečega morja). Angleško-egipčanska vojska niti o tem ni dobro poučena, kje stoji Osman Digma z derviši.

Kolera v Aleksandriji narašča. Danes je obolelo 14 oseb in 10 jih je umrlo.

Trgovinske brzojavke in vesti.
Bucimpesta. Pšenica za jesen 6.86—6.88 Pšenica za spomlad 1896 — — — do — — — Oves za jesen 5.49—5.50 Rž za jesen 5.77 5.79 Koruza za juli-avgust 4.12—4.13 — — — maj-juni 1896 3.94—3.96
Pšenica nova od 78 kil. f. 6.90—7.05 od 79 kil. f. 7—7.10 od 80 kil. f. 7.05—7.15 od 81 kil. f. 7.10—7.20 od 82 kil. for. — — — — — Jedmen 5.80 — — — — — prosa 6.15—6.50.
Pšenica: ugodno povpraševanje, ponudbe dobre. Prodaja 40.000 mt. st. Vreme: oblačno.
Praga. Neratimirski sladkor for. 15.90, oktober-december 14.87.
Praga. Centrifugal novi, postavljeno v Trst s carino vred odposiljatev precej f. 34.25—34.50 Concase 36.25—36.50 Catorni 37 — — — 37.50 V glavah (sodih) 38.75
Havre. Kava Santos good average za maj 84 — — — za september 80.75.
Hamburz. Santos good average za maj 68.50 za september 64.25 za december 60. — — —

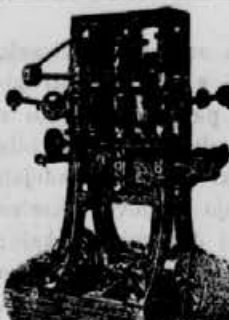
Dunajska borza 8. maja 1896.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.30	101.20
„v srebru	101.20	101.20
Avstrijska renta v zlatu	122.55	122.55
„v kronah	101.30	101.25
Kreditne akcije	354.75	355.50
London 10 Let.	120.20	120.20
Napoleoni	9.54 1/2	9.54
20 mark	11.75	11.76
100 italij. li.	44.95	44.25

Zdravljenje krvi
Čaj „Tisočrni cvet“ (Milleflori).
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidom. Jeden omet za zdravljenje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni
PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

Dr. Rose balzam
za želodec
iz lekarne
B. FRAGNERJA V PRAGI.
je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljanje pospešujočega in mlo odvajajočega učinka.
Svarilo! Vsi deli anabalaže imajo zraven stoječo postavno depoponovano varstveno znamko.
GLAVNA ZALOGA
Lekarna B. FRAGNERJA pri „črnem orlu“
Praga, na Mali Strani, ogelj Spornjerjeve ulice.
Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., po pošti 10 kr. več.
Po pošti razpošilja se vsak flau.
Zaloga v avstro-ogerskih lekarnah.

Dr. Rose balzam
za želodec
iz lekarne
B. FRAGNERJA V PRAGI.
je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljanje pospešujočega in mlo odvajajočega učinka.
Svarilo! Vsi deli anabalaže imajo zraven stoječo postavno depoponovano varstveno znamko.
GLAVNA ZALOGA
Lekarna B. FRAGNERJA pri „črnem orlu“
Praga, na Mali Strani, ogelj Spornjerjeve ulice.
Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., po pošti 10 kr. več.
Po pošti razpošilja se vsak flau.
Zaloga v avstro-ogerskih lekarnah.

G. Tönnies
Ljubljana.
tovarna strojev in kovačnica
za kotle.
Specijaliteta:
žage in stroji za
obdelovanje lesa

FILIJALKA
C. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
8- " 2 1/2%	3-mesečni " 2 1/2%
80- " 3%	6- " 2 1/2%

Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovnih avstr. valj., stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 5. febrara, 9. febrara in odnosno 2. marča t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.
V vredn. papirjih 2 1/2% na vsako svoto.
V napoleonih brez obresti.

Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomost, Celovec, Ljubljana, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez troškov

Kupnja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1 1/2% provizije.
nkase vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predumi.
na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.
Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.
Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.
Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.
Trst, 2. febrara 1896.

Naznanilo.

Podpisani toplo priporočam rojakom svojo žganjarijo, nahajajočo se v ulici del Canale št. 5, na vogalu ulice Sta. Caterina. Ta prodajalnica ima bogato zalogo vsakovrstnih likerjev in navadnih žganih pijač, kakor tudi mnogovrstnih tujih in domačih vin po najumestnejših cenah. Marsala prve vrste po 72 nč. liter, angleški po f. 1.20, Malaga po f. 1.40, Rozolij (od melise, cvet) itd. po f. 1. liter.

Pošiljajte na deželo izvršite točno in hitro.

M. Kolarčič
Nasproti cerkve sv. Antona novega.

Za čuda v ceno!

Le 2 glđ. 10 nč.

Naša Dunajska trdka naročila nam je, da povzem razpustimo tukajšnje našo podružnico. Radi tega razprodajamo 40 zelo lepih in koristnih predmetov v ceno, kakoršne še nikdar ni bilo, za samo 2 glđ. 10 nč. in sicer:

- 1 pozlačeno uro, urejeno na minuto, o čemer jamčimo za jedno leto;
- 1 pozlačeno verižico, koje zaradi nje sijajne vnanjnosti ni razločiti od prave zlate;
- 6 komadov dvostrokošnih rebcev;
- 1 zelo lepo žepno zrcalo s fino brušenim steklom;
- 1 krasno svilnato ovratnico, najnovejšega kroja;
- 1 jako fino naprsto iglo z umetelnimi briljanti;
- 1 krasno častniško usnjato novčarko iz zelo finega usnja;
- 3 komade jako finih napranih gumbov iz ponarejenega zlata in umetelnimi briljanti;
- 2 komada zapestnih gumbov iz ponarejenega zlata z mehaniško patentovano zatvornico;
- 1 zelo elegantno pariško zapono za gospę;
- 1 fino torbico za smotke;
- 1 fin ustnik za smotke;
- 10 komadov finega angleškega papirja za pisma in
- 10 komadov finih angleških kuvęrt.

Vseh teh 40 krasnih predmetov vkupe z uro vred stane le

2 goldinarja 10 nč.

Z naročbami treba se je kolikor možno požuriti ker zaloga ne traja dolgo in se nikdar več v življenju ne pojavi tako ugodna prilika.
Razpošilja po postnem povzetju Krakovska ekspedicija za uro

F. WINDISCH
Krakovo, št. 7
NB. Kar ne ugaja, vsprejme se takoj nazaj.